

Μέσα στη μονοτονία του πυκνού δάσους ψάχνω για τὰ μικρά φεγγάρια και για τίς ιστορίες με τὰ ξωτικά. Ὁ Σεπτέμβρης με γέμισε κύματα και χίτρινη σκόνη. Τὰ θράδρια του μαρίζουν σὰν ποτισμένοι λαχανόκηποι και οἱ γάτες ξεκουράζονται πάνου στὶς τσιμεντένιες μάντρες. Ἐρχομαι ἀπὸ μιὰ μετάφραση δίχως γλυτωμὸ ἀπὸ τὸ σκληρὸ δραματισμὸ πού ἀντίκρουσα στὶς ἀνοιχτὲς θάλασσες. Χοντρά μαῦρα γράμματα τυπογραφείου διασπείρουνται στὰ εὐλογημένα μας βουνὰ και στὶς ματωμένες μας χαράδρες. Ἐνα πικρὸ παράπονο ἀνοίγει τὸ ἄδρεχτο ἀπόγευμα καθὼς ἡ ἄκρη τῆς κληματαριᾶς αἰωρεῖται πάνου ἀπὸ τὸ χῶμα.

—Μικρὸ μου πουλί, πού τώρα πετᾷς κόκκινο και φλογερὸ μέσα σὲ ἓνα ἄκαρδο οὐρανό· ἐγὼ τί φταίω πού τὰ χρώματα γίνονται εἰκόνες προδομένες ἀπὸ τὸ κλεμμένο μας τετράδιο. Οἱ τηλέγραφοι δουλεύουν ἀδιάκοπα, οἱ συγκοινωνίες μεταφέρουν ἀνθρώπους και ἐμπορεύματα, ἀνθρώπους πού κλαῖνε και γίνονται πτώματα ἀπὸ τὴν ἀνία και τὴν ναυτία.

Ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πληγὴ ξεχύνεται λευκὴ μαρμαρόσκονη. Καὶ κάνει τόση ζέστη, ὥστε οἱ ἀγάπες μετακόμισαν ψηλὰ ἀπὸ τὸ χῶμα μου και γίναν ἓνα μικρὸ κουτί, ἓνα ἀσήμαντο ὕλιν ἀλαφρὸ σὰν χαρτοσακούλα.

Ὁ οὐρανὸς ἔγινε μπαμπάκι, οἱ ἀμυγδαλιὲς στέγνωξαν ἀπὸ τὴν βροχή, ὁ ἀγέρας θρώμισε και τὸ λιθάνι πνίγει τὰ ρουθόνια μας. Μὰ ἐσὺ μικρὸ μου πουλί πετᾷς, πάντα πετᾷς και ἀπὸ ἐκεῖ πού διαβαίνει ἀφήνεις τὴ μικρὴ σταγόνα τῆς ἐλπίδας, ἀφήνεις τὴν ὁμορφιά σου, ἀφήνεις τὴ γῆ, τὴν ἄλλη γῆ μας, τὴν γῆ τῆς προσδοκίας μας.

το πανηγυρι και το κεφάλι της κουκλας

Α. Ὅταν εἴμουνα μικρὸς και ἄκουγα νὰ μιλᾶνε γιὰ πανηγύρια, σχεδὸν τὰ σάστιζα τόσο πολὺ, πού ὅ,τι πέρναγε μέσα ἀπὸ τὸ κεφάλι μου ἔμοιαζε με μιὰ σαπουνόφουσκα. Ἐκίνα διάφορες σκέψεις με ἔντονους χρωματισμοὺς ἀλλὰ ὅλες διογκωνόντουσαν, κἀνανε γωνίες και στὸ τέλος σχιζόντουσαν γιὰ νὰ μείνουν κάτι ἄθλια κουρέλια καρφωμένα πάνου στὸν γειτονικὸ φράχτη. Ἐπειδὴ τώρα τύχαινε ἡ πλατεία πού κἀνανε τὰ πανηγύρια νὰ εἶναι κοντὰ στὸ σπίτι μου και κατὰ συνέπεια τὴν θεωροῦσα δικιά μου, μπορούσα νὰ ἔχω ὅλες τίς εἰκόνες τοῦ πανηγυριοῦ. Σπρωγμένος ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμον του, ζοῦσα στὴ θλίψη τῆς μοναχικῆς γωνιᾶς μου ὅλες τίς μέρες τοῦ πανηγυριοῦ. Μὲ λίγη χαρὰ χωρὶς παρέα και πολλὰς φορές με πατοῦσαν κιόλας.